

MARKOS

¹ Tanrı'nın Oğlu Yeşua Mesih'in Müjdesi'nin başlangıcı.

² Peygamberlerde yazılı olduğu gibi,

“İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin önünde yolunu hazırlayacak.”

³ “Çölde haykıranın sesi,

‘Efendi'nin yolunu hazırlayın! Gececeği patikaları düzleyin’ diyor.”

⁴ Yuhanna çölde vaftiz ederek geldi ve günahların başışı için tövbe vaftizini duyuruyordu. ⁵ Bütün Yahudiye ülkesi ve Yerusalemliler'in hepsi ona geldi. Gelenler günahlarını itiraf ederek onun tarafından Yarden Irmağı'nda vaftiz edildiler. ⁶ Yuhanna'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yedi. ⁷ Şu haberi ilan ediyordu: “Benden sonra, benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. ⁸ Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'ta vaftiz edecektir.”

⁹ O günlerde Yeşua, Galile'nin Nasıra Kenti'nden geldi ve Yuhanna tarafından Yarden Irmağı'nda vaftiz edildi. ¹⁰ Tam sudan çıkarırken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. ¹¹ Gökyüzünden, “Sen benim, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum'sun” diyen bir ses geldi.

¹² Ve Ruh O'nu hemen çöle götürdü. ¹³ Yeşua çölde kırk gün kaldı ve Şeytan tarafından denendi. Vahşi

hayvanlarla birlikteydi ve melekler O'na hizmet ediyordu.

14 Yuhanna tutuklandıktan sonra Yeşua, Tanrı Krallığı'nın Müjdesi'ni duyurarak Galile'ye geldi.

15 “Zaman doldu. Tanrı'nın Krallığı yakındır! Tövbe edin ve Müjde'ye iman edin” diyordu.

16 Galile denizinin kıyısından geçerken, Simon ile kardeşi Andreas'ı denize ağ atarken gördü. Çünkü onlar balıkçıydı. 17 Yeşua onlara, “Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım” dedi.

18 Hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.

19 Yeşua oradan biraz ilerleyince, Zebedi'nin oğulları Yakov ile kardeşi Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı. 20 Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp Yeşua'nın peşinden gittiler.

21 Kafarnahum'a gittiler ve Şabat Günü Yeşua hemen havraya girip öğretmeye başladı. 22 O'nun öğretisine şaşılar. Çünkü onlara yazıcılar gibi değil, yetki sahibi biri gibi öğretiyordu. 23-24 O anda havralarında bulunan kötü ruha tutulmuş bir adam, “Ey Nasıralı Yeşua, bizden ne istiyorsun?” diyerek bağırırdı. “Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum: Sen Tanrı'nın Kutsalı'sın!”

25 Yeşua, “Sessiz ol, çık adamın içinden!” diyerek onu azarladı.

26 Kötü ruh adamı sarstı. Yüksek sesle bağırarak adamın içinden çıktı.

27 Hepsi hayrete düştü ve kendi aralarında, “Bu nedir böyle? Yeni bir öğreti mi? Kötü ruhlara yetkiyle buyruk veriyor, onlar da itaat ediyor!” dediler. 28 Yeşua'yla ilgili haber hemen her

yere, Galile'nin bütün bölgelerine ve çevresine hızla yayıldı.

²⁹ Yeşua havradan çıkar çıkmaz, Yakov ve Yuhanna'yla birlikte Simon ve Andreas'ın evine gitti. ³⁰ Simon'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Bu durumdan Yeşua'ya hemen söz ettiler. ³¹ Yeşua gelip kadını elinden tutup kaldırdı. O an ateş kadını terk etti ve onlara hizmet etmeye başladı.

³² Akşam, güneş battıktan sonra, hastaları ve iblise tutulmuş olan herkesi O'na getirdiler. ³³ Bütün kent halkı kapıda toplanmıştı. ³⁴ Çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi ve birçok iblisi kovdu. İblislerin konuşmasına izin vermedi çünkü O'nu tanıyorlardı.

³⁵ Sabah erkenden, hava daha aydınlanmadan Yeşua kalkıp dışarı çıktı. Issız bir yere gidip orada dua etmeye başladı. ³⁶ Simon ve yanındakiler Yeşua'yı aramaya çıktılar. ³⁷ O'nu bulduklarında, "Herkes seni arıyor" dediler.

³⁸ Yeşua onlara, "Yakındaki kasabalara gidelim, oralarda da Tanrı sözünü duyurayım" dedi. "Çünkü ben bunun için çıkıp geldim." ³⁹ Müjde'yi havralarında duyurarak, iblisleri kovarak bütün Galile bölgesini dolaştı.

⁴⁰ Yeşua'ya cüzamlı biri geldi. Önünde diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsin" diye yalvardı.

⁴¹ Yeşua'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim. Temiz ol!" dedi. ⁴² Bunu söyleyince, cüzam hemen ondan ayrıldı ve tertemiz oldu. ⁴³ Yeşua onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı.

44 “Sakın kimseye bir şey söyleme! Git, kendini kâhine göster ve onlara cüzamdan temizlendiğini kanıtlamak için Moşe’nin buyurduğu sunuları sun” dedi.

45 Ama o dışarı çıkıp, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, Yeşua artık bir kente açıktan giremez oldu. Yeşua dışarıda ıssız yerlerde kalıyordu. Halk her yerden O’na akın ediyordu.

2

1 Birkaç gün sonra Yeşua tekrar Kafarnahum’a geldiğinde evde olduğu duyuldu. 2 Bir anda o kadar çok insan toplandı ki, kapı önü bile kaplanmıştı. Yeşua Tanrı sözünü anlatıyordu. 3 O’na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. 4 Kalabalık nedeniyle O’na yaklaşamayınca, bulunduğu yerin üzerindeki çatıyı açıp felçliyi üstünde yattığı yatakla birlikte aşağıya indirdiler. 5 Yeşua onların imanını görünce felçliye, “Oğlum, günahların bağışlandı” dedi.

6 Ama orada oturan yazıcılardan bazıları yüreklerinde şöyle düşündüler: 7 “Bu adam neden böyle küfrediyor? Günahları Tanrı dışında başka kim bağışlayabilir?”

8 Akıllarından geçen bu düşünceleri hemen ruhunda sezen Yeşua onlara, “Yüreğinizde neden bu türden düşüncelere yer veriyorsunuz? 9 Hangisi daha kolay, felçliye, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yatağını topla ve yürü’ demek mi? 10-11 Ama İnsanoğlu’nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilmelisiniz”

dedi. Felçliye, “Sana söylüyorum, kalk yatağını topla, evine git” dedi.

¹² Adam kalktı, yatağını hemen topladı ve hepsinin önünde çıkıp gitti. Herkes şaşkınlık içindeydi. Tanrı’yı yücelterek, “Böylesini hiç görmemiştik” diyorlardı.

¹³ Yeşua yine deniz kıyısına gitti. Halk kalabalıklar halinde O’na geliyor, O da onlara öğretiyordu. ¹⁴ Oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi’yi gördü. Ona “Beni takip et” dedi. O da kalkıp Yeşua’nın ardından gitti.

¹⁵ Yeşua, Levi’nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr O’nunla ve öğrencileriyle beraber sofraya oturmuştu. Çünkü O’nun ardınca giden birçok kişi vardı. ¹⁶ Yazıcılar ve Ferisiler, O’nun günahkârlarla ve vergi görevlileriyle birlikte yemek yediğini görünce, öğrencilerine, “Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyor?” dediler.

¹⁷ Yeşua bunu duyunca şöyle karşılık verdi: “Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.”

¹⁸ Yuhanna’nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutuyorlardı. Onlar Yeşua’ya gelerek, “Yuhanna’nın ve Ferisiler’in öğrencileri oruç tutarken neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?” diye sordular.

¹⁹ Yeşua onlara, “Güvey yanlarındayken davetliler oruç tutar mı?” dedi. “Güvey yanlarında olduğu sürece oruç tutamazlar! ²⁰ Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek ve onlar o gün oruç tutacaklar.

21 Hiç kimse eski bir giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. 22 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz; yoksa yeni şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur.”

23 Bir Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri giderken başakları koparmaya başladılar. 24 Ferisiler Yeşua'ya, “Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?” dediler.

25 Yeşua onlara, “David’le yanındakiler aç ve muhtaç kaldıklarında, David’in ne yaptığını, hiç okumadınız mı?” dedi. 26 “Başkâhin Aviyatar’ın zamanında David Tanrı’nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan sunu ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi?”

27 Onlara şöyle dedi: “İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı. 28 Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü’nün de Efendisi’dir.”

3

1 Yeşua yine havraya girdi ve orada eli sakat bir adam vardı. 2 Bazıları O’nu suçlamak için Şabat Günü hastayı iyileştirip iyileştirmeyeceğini gözlüyorlardı. 3 Yeşua eli sakat olan adama, “Ayağa kalk” dedi. 4 Orada bulunanlara şöyle dedi: “Şabat Günü iyilik yapmak mı yoksa kötülük yapmak mı doğrudur? Hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?”

Hiç kimse yanıt vermedi. 5 Onlara öfkeyle baktı. Çünkü yüreklerinin duyarsızlığı O’nu kederlendirmişti. Adama, “Elini uzat” dedi. Uzattı

ve eli diğer eli gibi sapasağlam oluverdi. ⁶ Ferisiler dışarı çıktı ve Hirodes yanlılarıyla birlikte O'nu hemen nasıl yok edebilecekleri üzerine konuşmaya başladılar.

⁷⁻⁸ Yeşua, öğrencileriyle birlikte deniz kıyısına çekildi; Galile'den, Yahudiye'den, Yerusalemlen'den, İdumeya'dan, Yarden Irmağı'nın ötesinden ve Sur ve Sayda çevresinden büyük bir kalabalık O'nu izledi. Yaptığı büyük işleri duyanlar O'na akın etti.

⁹ Yeşua kalabalıkların arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi. ¹⁰ Çünkü birçoklarını iyileştirmiş olduğu için türlü türlü hastalıklara yakalanmış olanlar O'na dokunmak için akın ediyorlardı. ¹¹ Kötü ruhlar O'nu gördüklerinde önünde yere kapanarak, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye haykırıyorlardı. ¹² Yeşua kendisini açığa vurmasınlar diye onları sıkı sıkıya uyardı.

¹³ Yeşua dağa çıktı ve istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler. ¹⁴ Kendisiyle birlikte bulunmak ve Tanrı sözünü duyurmaya göndermek üzere on iki kişiyi atadı. ¹⁵ Onlara hastalıkları iyileştirme ve iblisleri kovma yetkisi verdi. ¹⁶ Bu kişiler şunlardır: Petrus adını verdiği Simon, ¹⁷ Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi'nin oğulları Yakov ve Yuhanna, ¹⁸ Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakov, Taday, Yurtsever Simon, ¹⁹ ve Yeşua'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Yeşua sonra bir eve girdi. ²⁰ Öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, Yeşua'yla öğrencileri yemek bile yiyemediler. ²¹ Yakınları bunu duyunca,

“O çıldırmış diyerek O’nu almaya geldiler. ²² Yeruşalem’den gelen yazıcılar, “Baalzevul O’nun içinde” dediler, “İblisleri iblislerin önderinin adıyla kovuyor.”

²³ Yeşua yazıcıları yanına çağırıp onlara benzetmelerle şöyle dedi: “Şeytan, Şeytan’ı nasıl kovar? ²⁴ Bir ülke kendi içinde bölünürse, o ülke ayakta kalamaz. ²⁵ Bir ev kendi içinde bölünürse, o ev ayakta kalamaz.

²⁶ Şeytan da kendine başkaldırmış ve bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir. ²⁷ Önce güçlü adamı bağlamadan, hiç kimse güçlü adamın evine soymak için içeri giremez. Bağladıktan sonra evini soyabilir.”

²⁸ “Size doğrusunu söyleyeyim, insan soyunun tüm günahları ve ettiği tüm küfürler bağışlanacaktır. ²⁹ Ama Kutsal Ruh’a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek sonsuz bir günahтан suçludur.” ³⁰ Yeşua bu sözleri, “O’nda kötü bir ruh var” dedikleri için söyledi.

³¹ Annesiyle kardeşleri geldi, dışarıda durup O’nu çağırmaları için haber gönderdiler. ³² Etrafında bulunan kalabalıktan bazıları, “İşte, annen, erkek kardeşlerin ve kız kardeşlerin dışarıda seni arıyorlar” dediler.

³³ Yeşua onlara, “Kimdir annem ve erkek kardeşlerim?” diye karşılık verdi. ³⁴ Etrafında oturanlara bakarak, “İşte, annem ve erkek kardeşlerim! ³⁵ Çünkü Tanrı’nın isteğini kim yerine getirirse, erkek kardeşim, kız kardeşim ve annem odur” dedi.

4

¹ Yeşua yine deniz kıyısında öğretmeye başladı. Büyük bir kalabalık çevresinde toplandı. Bu nedenle denizde bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık deniz kıyısında duruyordu. ² Onlara benzetmelerle birçok şey öğretti. Öğretirken şöyle dedi: ³ “Dinleyin! İşte, çiftçi tohum ekmek için dışarı çıktı. ⁴ Ekerken, bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yedi. ⁵ Diğerleri, toprağı az kayalık zemine düştü. Toprak derin olmadığı için hemen filizlendi. ⁶ Ancak güneş doğduğunda kavruldular ve kök salamadıkları için kuruyup gittiler. ⁷ Bazıları dikenler arasına düştü. Dikenler büyüyüp filizleri boğdu ve ürün vermedi. ⁸ Bazılarıysa iyi toprağı düştü. Büyüyüp çoğalarak ürün verdi. Kimisi otuz, kimisi altmış, kimisi de yüz kat ürün verdi. ⁹ İşitecek kulağı olan işitsin” dedi.

¹⁰ Onikiler’le birlikte olan çevresindekiler Yeşua’yla yalnız kalınca, O’na benzetmelerin anlamını sordular. ¹¹ Onlara şöyle dedi: “Size Tanrı Krallığı’nın sırrı açıklandı, ama dışarıdakilere her şey benzetmelerle anlatılır. ¹² Şöyle ki, ‘Baksınlar ama görmesinler, duysunlar ama anlamasınlar öyle ki dönüp bağışlanmasınlar.’ ”

¹³ Onlara, “Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz? O zaman tüm diğer benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? ¹⁴ Çiftçinin ektiğı Tanrı sözüdür. ¹⁵ Bazıları sözün ekildiğı yerde yol kenarına ekilen tohumlara benzer. Bunlar sözü duyar duymaz, Şeytan hemen gelir, yüreklerine ekilen tohumu alır götürür. ¹⁶ Aynı şekilde, kayalık yerlere

ekilenler, sözü duydukları zaman onu hemen sevinçle kabul edenlerdir. ¹⁷ Kökleri yoktur, kısa ömürlüdürler. Tanrı sözünden dolayı sıkıntı ve zulme uğrayınca hemen tökezleyip düşerler. ¹⁸ Diğerleri ise, dikenler arasına ekilen tohumlara benzerler. Sözü işitmesine işitirler. ¹⁹ Ancak bu çağın kaygıları, zenginliğin aldaticılığı ve içine giren öteki şeylerin arzusu ve tutkusu, sözü boğar ve ürün vermesine engel olur. ²⁰ İyi toprağa ekilenler ise, sözü işitip kabul eden, kimi otuz, kimi altmış, kimi yüz kat ürün veren kimselerdir.”

²¹ Onlara şöyle dedi: “Kandil, sepetin ya da yatağın altına koymak için mi getirilir? Kandilliğe koymak için değil mi? ²² Çünkü gizli olan ne varsa açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır. ²³ İşitecek kulağı olan işitsin.”

²⁴ Onlara, “İşittiklerinize dikkat edin. Hangi ölçekle ölçerseniz, aynı ölçekle ölçüleceksiniz. İşitene daha çok verilecektir. ²⁵ Çünkü kimde varsa, ona daha fazlası verilecek ve kimde yoksa, sahip olduğu bile elinden alınacak” dedi.

²⁶ “Tanrı’nın Krallığı, toprağa tohum saçan bir adama benzer.

²⁷ Gece olunca uyur gündüz olunca kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ancak tohum filizlenir, büyür” dedi. ²⁸ “Çünkü toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. ²⁹ Ürün olgunlaşınca hemen orağı vurur, çünkü hasat vakti gelmiştir.”

³⁰ “Tanrı’nın Krallığı'nı neye benzetelim, ya da hangi benzetmeyle anlatalım? ³¹⁻³² Tanrı’nın

Krallığı hardal tohumuna benzer. Hardal tohumu yeryüzünde toprağa ekilen en küçük tohum olmasına karşın, ekildikten sonra büyür, bütün bahçe bitkilerinin boyunu geçer. Dal budak salarak o kadar büyür ki, gökteki kuşlar onun gölgesinde barınabilir.”

³³ Bu tür birçok benzetmelerle halkın anlayabileceği ölçüde sözü onlara anlatırdı. ³⁴ Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencilerine özel olarak her şeyi açıklardı.

³⁵ O gün akşam olunca öğrencilerine, “**Karşı tarafa geçelim**” dedi.

³⁶ Öğrenciler kalabalığı geride bırakıp Yeşua’yı içinde bulunduğu tekne ile götürdüler. Yanında başka küçük tekneler de vardı. ³⁷ O sırada büyük bir fırtına çıktı. Dalgalar tekneye o kadar çok vurdu ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu. ³⁸ Yeşua teknenin arka tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. O’nu uyandırarak, “Öğretmenimiz, öleceğiz hiç umursamıyor musun?” dediler.

³⁹ Yeşua kalkıp rüzgârı azarladı ve denize, “**Sus! Sakin ol!**” dedi. Rüzgâr durdu ve ortalığı derin bir sakinlik kapladı. ⁴⁰ Onlara, “**Neden bu kadar çok korkuyorsunuz? Hala imanınız yok mu?**” dedi.

⁴¹ Onlar büyük bir korku içinde birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgâr ve deniz bile O’na itaat ediyor?” dediler.

5

¹ Denizin karşı yakasına, Gerasalılar’ın memleketine geldiler. ² Yeşua tekneden inince, kötü ruha tutsak bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp

hemen O'nu karşıladı. ³ Mezarda yaşayan bu adamı zincirle bağlı olarak bile artık kimse zapt edemiyordu. ⁴ Çünkü sık sık pranga ve zincirlerle bağlanmasına karşın pranga ve zincirleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla baş edemiyordu. ⁵ Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıyor ve kendini taşlarla yaralıyordu. ⁶ Yeşua'yı uzaktan görünce koşup geldi, O'nun önünde yere kapandı. ⁷ Yüksek sesle haykırarak, "Ey Yeşua, Yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı adına sana yalvarırım, bana işkence etme!" dedi. ⁸ Çünkü ona, "Adamın içinden çık, ey kötü ruh!" demişti.

⁹ Yeşua ona, "Adın ne?" diye sordu. O'na, "Benim adım Tümen, çünkü sayımız çok" dedi. ¹⁰ Onları o bölge dışına göndermemesi için Yeşua'ya çok yalvardı. ¹¹ Orada dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. ¹² İblisler, "Bizi şu domuzların içine gönder de onların içine girelim" diyerek O'na yalvardılar.

¹³ Yeşua onlara izin verince kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, sarp yamaçtan aşağı koşuşarak denize atlayıp boğuldu. ¹⁴ Domuzları güdenler kaçtılar, ve kentte ve kırdaki olanları anlattılar.

İnsanlar olup biteni görmek için geldi. ¹⁵ Yeşua'nın yanına geldiklerinde, eskiden bir tümen iblise tutulmuş olan adamı giyinmiş, aklı başında, otururken görünce korkuya kapıldılar. ¹⁶ Olaya tanık olanlar, iblise tutulmuş adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka bildirdiler. ¹⁷ Bölgelerinden ayrılması için Yeşua'ya yalvarmaya

başladılar.

¹⁸ Yeşua tekneye binerken, önceden iblise tutulmuş olan adam O'na, "Seninle geleyim" diye yalvardı. ¹⁹ Yeşua adama izin vermedi. Ona, "Evine, dostlarının yanına geri dön" dedi. "Efendi'nin senin için ne büyük şeyler yaptığını ve sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat."

²⁰ Adam kendi yoluna gitti ve Dekapolis'te Yeşua'nın kendisi için nasıl büyük şeyler yaptığını duyurmaya başladı. Duyan herkes şaşkınlık içinde kalıyordu.

²¹ Yeşua tekneyle karşı kıyıya geçtiğinde, büyük bir kalabalık çevresinde toplandı. Kendisi deniz kıyısında duruyordu. ²² Tam o sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. Yeşua'yı görünce ayaklarına kapandı. ²³ O'na "Kızım ölmek üzere. Gelip ellerini onun üzerine koy ki iyileşsin ve yaşasın!" diyerek çok yalvardı.

²⁴ Yeşua onunla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor ve O'nu sıkıştırıyordu. ²⁵ Orada on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. ²⁶ Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, iyileşeceğine daha da kötü olmuştu. ²⁷ Kadın Yeşua hakkında anlatılanları duymuş, bu nedenle kalabalığın içinden gelip Yeşua'nın arkasından giysisine dokundu. ²⁸ Çünkü, "Yalnız giysisine dokunsam, iyileşeceğim" dedi. ²⁹ Hemen kanaması kesiliverdi. Kadın bedenindeki ızdırabından kurtulduğunu hissetti.

³⁰ Yeşua, kendisinden bir gücün çıktığını hemen anladı. Kalabalığın içinde dönüp, "Giysilerime kim dokundu?" diye sordu.

31 Öğrencileri O'na, "Kalabalığın seni sıkıştırdığını görüyorsun! Nasıl olur da, 'Bana kim dokundu?' diye soruyorsun?" dediler.

32 Yeşua kendisine dokunana görmek için etrafına bakındı. 33 Kadın, kendisindeki değişikliğin farkında olarak korkuyla titreyerek geldi. Yeşua'nın önünde yere kapandı ve O'na tüm gerçeği anlattı.

34 Ona, "**Kızım, imanın seni iyileştirdi. Esenlik içinde git ve hastalığından şifa bul**" dedi.

35 Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden insanlar gelip, "Kızın öldü. Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?" dediler.

36 Ama Yeşua, bu sözleri duyunca, hemen havra yöneticisine, "**Korkma, yalnızca iman et**" dedi. 37 Yeşua, Petrus, Yakov ve Yakov'un kardeşi Yuhanna dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi. 38 Yeşua havra yöneticisinin evine geldi ve feryat ederek ağlayan gürültülü bir kalabalık gördü. 39 İçeri girince onlara, "**Niçin gürültü yapıp ağlıyorsunuz? Çocuk ölmedi, uyuyor**" dedi.

40 O'nunla alay ettiler. Ama Yeşua hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun babasını, annesini ve yanındakilerle birlikte çocuğun yattığı yere girdi. 41 Çocuğun elinden tutarak, "**Talita kumi!**" dedi. Bu söz, "**Kızım, sana söylüyorum, kalk!**" demektir. 42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Oradakiler hayretler içinde kaldı. 43 Yeşua, "**Bundan kimseye söz etmeyin**" diyerek onları sıkı sıkıya uyardı. Kıza yiyecek bir şeyler verilmesini buyurdu.

6

¹ Yeşua oradan çıkıp kendi memleketine geldi. Öğrencileri de O'nu takip etti. ² Şabat Günü geldiğinde, Yeşua havrada öğretmeye başladı. O'nu duyan birçok kişi şaşırıp kaldı. “Bu adam bu şeyleri nereden aldı?” diye soruyorlardı. “Bu adama verilen bilgelik nedir ki, nasıl böyle mucizeler yapabiliyor? ³ Mariyam'ın oğlu, Yakov, Yose, Yahuda ve Simon'un erkek kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kız kardeşleri burada bizimle değil mi?” Bu nedenle O'na gücendiler.

⁴ Yeşua onlara, “**Bir peygamber, kendi ülkesinde, kendi akrabaları arasında ve kendi evinden başka yerde küçük görülmez**” dedi. ⁵ Orada birkaç hastayı, ellerini üzerine koyup iyileştirmek dışında başka hiçbir mucize yapamadı. ⁶ Onların imansızlıklarına şaşıtı.

Yeşua köyleri dolaşp öğretiyordu. ⁷ Onikiler'i yanına çağırıp ve onları ikişer ikişer halkın arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. ⁸ Onlara yolculukları için yalnızca bir değnek dışında hiçbir şey almamalarını söyledi. Yanlarında ekmek, torba, keselerinde para götürmeyeceklerdi. ⁹ Onlara çarık giymelerini söyledi. “İki gömlek giyinmeyin” dedi. ¹⁰ Onlara, “**Bir yere vardığınızda, oradan ayrılıncaya kadar hep aynı evde kalın**” dedi. ¹¹ “**İnsanların sizi kabul etmedikleri ve dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olması için ayaklarınızın altındaki tozu silkin! Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde Sodom ve Gomora'nın hali o kentten daha katlanılabilir olacak!**”

12 Öğrenciler de çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar. 13 Birçok iblis kovdular ve birçok hastayı yağla meshederek iyileştirdiler. 14 Kral Hiroides olanları duydu çünkü Yeşua'nın ünü her yana yayılmıştı. Kimileri, "Vaftizci Yuhanna ölümden dirildi. Bu nedenle olağanüstü güçler onda etkin" diyordu. 15 Diğerleri, "O Eliyah'tır" diyordu. Bazıları da, "O eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir" diyordu. 16 Ama Hiroides bunu duyunca, "Bu, başını kestirdiğim Yuhanna'dır" dedi. "Ölümden dirildi." 17 Hiroides, adam gönderip Yuhanna'yı tutuklatmış ve erkek kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın hatırına onu zindana atıp zincire vurdurmuştu. 18 Çünkü Hiroides bu kadınla evlendiğinde Yuhanna ona, "Kardeşinin karısı ile evlenmen Yasa'ya aykırıdır" demişti. 19 Hirodiya bu nedenle Yuhanna'ya karşı kin besliyor; onu öldürmek istiyor ama yapamıyordu. 20 Hiroides, Yuhanna'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bildiği için ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yuhanna'yı dinlediği zaman şaşardı ve onu memnuniyetle dinlemeyi sürdürürdü.

21 Hiroides'in doğum gününde soylular, komutanlar ve Galile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat ortaya çıktı. 22 Hirodiya'nın kızı gelip dans ettiğinde, Hiroides'in ve konukların hoşuna gitti. Kral genç kıza, "Dile benden, ne dilersen veririm" dedi. 23 Ona, "Benden ne dilersen, krallığımın yarısı bile olsa veririm" diye ant içti.

24 Dışarı çıkıp annesine, "Ne isteyim?" diye sordu. Annesi de, "Vaftizci Yuhanna'nın başını iste" dedi.

²⁵ Kız hemen kralın yanına gelip, “Vaftizci Yuhanna’nın başını bir tepside hemen bana vermeni istiyorum” diye dileğini söyledi.

²⁶ Kral buna çok üzüldüyse de konuklarının önünde içtiği ant nedeniyle kızı reddetmek istemedi. ²⁷ Kral hemen cellat gönderip Yuhanna’nın başını getirmesini emretti. Cellat zindana giderek Yuhanna’nın başını kesti. ²⁸ Başını bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi. Genç kız da annesine verdi.

²⁹ Yuhanna’nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedini aldılar ve mezara koydular.

³⁰ Elçiler, Yeşua’nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O’na anlattılar. ³¹ Yeşua onlara, “**Gelin yalnız olarak sakin bir yere çekilelim de biraz dinlenin**” dedi. Çünkü gelip giden o kadar çoktu ki yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı. ³² Tekne ile sakin bir yere doğru tek başlarına yola çıktılar. ³³ Gittiklerini gören birçok kişi O’nu tanıdı ve halk bölgedeki bütün kentlerden yaya olarak yola çıkıp onlardan önce oraya vardı. ³⁴ Yeşua teknedeki inince, büyük bir kalabalık gördü. Çobansız koyunlar gibi olan bu insanlara acıdı ve onlara birçok şey öğretmeye başladı. ³⁵ Vakit geç olunca öğrencileri Yeşua’nın yanına gelip, “Burası ıssız bir yer, vakit de geç oldu” dediler. ³⁶ “Onları gönder de çevredeki çiftlik ve köylere gitsinler ve kendilerine ekmek alsınlar, çünkü yiyecek hiçbir şeyleri yok.”

³⁷ Yeşua öğrencilere, “**Onlara siz yiyecek bir şeyler verin**” diye yanıt verdi.

O’na, “Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yiyecek bir şeyler verelim mi yani?” diye sordular.

38 Yeşua onlara, “**Kaç ekmeğiniz var? Gidip bakın**” dedi. Öğrenip geldiler, “Beş ekmek ile iki balık” dediler.

39 Herkesin gruplar halinde yeşil çayıra oturmasını buyurdu. **40** Halk yüzer, ellişer kişilik gruplar halinde oturdular. **41** Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakarak kutsadı; ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı. **42** Hepsi yediler ve doydular. **43** Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet topladılar. **44** Yemek yiyen erkelerin sayısı beş bin kadardı.

45 Yeşua hemen öğrencilerine tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda’ya geçmelerini söyledi. Kendisi de kalabalığı gönderecekti. **46** Onları gönderdikten sonra dua etmek için dağa çıktı.

47 Akşam olunca tekne denizin ortasında idi. Yeşua yalnız başına karadaydı. **48** Öğrencilerinin kürek çekerken sıkıntı yaşadıklarını gördü. Çünkü rüzgâr onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı Yeşua denizin üstünde yürüyerek onlara doğru yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. **49** Ama onlar, denizde yürüdüğünü görünce O’nun hayalet olduğunu sanarak bağıştılar. **50** Çünkü hepsi O’nu görmüş ve dehşete düşmüştü. Ama Yeşua hemen onlara seslenerek, “**Cesur olun, benim korkmayın!**” dedi. **51** Tekneye binip onlara katılınca rüzgâr kesildi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık ve hayret içindeydi. **52** Çünkü ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; yürekleri duyarsızlaşmıştı.

⁵³ Karşıya geçtiklerinde Ginnesar'da karaya çıkıp tekneyi demirlediler.

⁵⁴ Tekneden indiklerinde, halk Yeşua'yı hemen tanıdı. ⁵⁵ Bazı kişiler koşarak bütün yöreyi dolaştı. Yeşua'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları döşekleriyle oraya götürmeye başladılar. ⁵⁶ Köylerde, kentlerde veya kırlarda Yeşua'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyorlar, giysisinin kenarına dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. O'na dokunanların hepsi iyileşti.

7

¹ Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı yazıcılar, Yeşua'nın yanında toplandılar. ² O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediğini görünce, kusur buldular. ³ Çünkü Ferisiler ve Yahudiler, atalarının töresine uyararak ellerini yıkamadan yemek yemezler. ⁴ Çarşıdan geldiklerinde yıkanmadıkça yemek yemezler. Bunun yanı sıra kâselerin, testilerin, bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar. ⁵ Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya "Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uygun davranmıyorlar? Murdar ellerle neden yemek yiyorlar?" diye sordular.

⁶ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Yeşaya'nın siz ikiyüzlüler hakkında yazdığı peygamberlik sözü ne kadar doğrudur! Yazılmış olduğu gibi,

'Bu halk dudaklarıyla beni onurlandırır, ama yürekleri benden uzak.

⁷ Ama bana boş yere tapıyorlar, çünkü öğrettikleri, yalnızca insan buyruğudur.' "

8 “Çünkü siz Tanrı'nın buyruğundan vazgeçiyor, insanların töresini uyguluyorsunuz; kâselerin, kapların yıkanması ve bunun gibi daha birçok şey yapıyorsunuz.” 9 Yeşua onlara şöyle dedi: “Siz kendi törenizi tutmak için Tanrı buyruğunu nasıl da reddediyorsunuz? 10 Çünkü Moşe, ‘Babama ve annene saygı göstereceksin’ ve ‘Babasına ya da annesine söven kesinlikle öldürülecek’ diye buyurmuştur. 11 Ama siz, ‘Bir adam babasına ya da annesine, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, 12 o zaman artık babasına ya da annesine hiçbir şey yapmasına gerek yok’ diyorsunuz. 13 Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız kendi törenizle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz. Bunun gibi daha birçok şey yapıyorsunuz.”

14 Yeşua halkı yanına çağırıp onlara, “Hepiniz beni dinleyin ve şunu iyi anlayın” dedi. 15 “İnsanın dışından, içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkmadır. 16 İşitecek kulağı olan, işitsin!”

17 Yeşua kalabalıktan ayrılıp eve girince, öğrenciler O'na bu benzetmenin anlamı nedir diye sordular. 18 Onlara, “Siz de mi anlamıyorsunuz? İnsana dışarıdan giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? 19 Çünkü dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, sonra da helaya atılır.” Yeşua bu sözyle, bütün yiyeceklerin temiz olduğu bilgisini açıklamış oldu. 20 Yeşua sözünü şöyle sürdürdü: “İnsanı kirleten, insanın içinden çıkmadır. 21 Çünkü kötü düşünceler, zina, cinsel günahlar, hırsızlık,

22 açgözlülük, kötülük, hile, şehvet dolu düşünceler, kötü gözle bakmak, küfür, kibir ve akılsızlık içerden, insanın yüreğinden çıkar. 23 Bu kötülüklerin hepsi içten gelir ve insanı kirletir.”

24 Yeşua oradan kalkıp Sur ve Sayda bölgesine gitti. Bir eve girdi ve kimsenin bilmesini istemiyordu. Ama halkın dikkatinden kaçmadı. **25** Çünkü küçük kızı kötü ruha tutsak bir kadın, Yeşua’yla ilgili haberi duyar duymaz geldi. O’nun ayaklarına kapandı. **26** Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. İblisi kızından kovması için yalvardı. **27** Ama Yeşua ona, **“Önce çocuklar doysun, çünkü çocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak uygun değildir”** dedi.

28 Ama kadın O’na, “Evet, Efendimiz” dedi. “Köpekler de masanın altında çocukların kırıntılarını yer.”

29 Yeşua ona, **“Bu sözünden dolayı iblis kızından çıktı, gidebilirsin”** dedi.

30 Kadın evine vardığında, çocuğunun iblisten kurtulmuş vaziyette, yatakta yatar buldu.

31 Yeşua Sur ve Sayda bölgesinden ayrılıp Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek yine Galile Denizi’ne geldi. **32** O’na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler. Elini üzerine koyması için yalvardılar. **33** Yeşua onu kalabalığın arasından gizlice çıkardı. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp diline dokundu. **34** Göğe bakarak içini çekti ve adama, **“Effata!”**, yani **“Açıl!”** dedi. **35** Adamın kulakları o anda açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı. **36** Yeşua oradakilere bundan kimseye söz etmemeleri konusunda

uyardı. Ama onları ne kadar uyarırsa uyarısın onlar da o kadar çok haberi yaydılar.

³⁷ Halk büyük bir şaşkınlık içindeydi. “Yeşua’nın yaptığı her şey iyi.

Sağırların kulaklarını açıyor, dilsizleri bile konuşturuyor!” diyorlardı.

8

¹⁻² O günlerde, halktan çok büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek hiçbir şeyleri olmadığından Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp, “**Halka acıyorum. Üç gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok.** ³ Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayırlılar. Aralarında bazıları uzun yoldan gelmiş durumda.”

⁴ Öğrencileri O’na, “Burası ıssız bir yer, bu kadar insanı doyuracak ekmek nereden bulunabilir?” diye yanıtladılar.

⁵ Yeşua onlara, “**Kaç ekmeğiniz var?**” diye sordu. “Yedi” dediler.

⁶ Yeşua halka yere oturmalarını buyurdu. Ardından yedi ekmeği aldı.

Şükrettikten sonra onları böldü ve dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar.

⁷ Birkaç küçük balıkları vardı. Yeşua onları da kut-sadıktan sonra öğrencilerine dağıtmalarını söyledi.

⁸ Herkes yedi ve doydular. Arta kalan parçalardan yedi sepet dolusu topladılar. ⁹ Yemek yiyenler yaklaşık dört bin kişiydi. Sonra Yeşua halkı evlerine gönderdi.

¹⁰ Ardından Yeşua hemen öğrencileriyle birlikte tekneye bindi ve Dalmanuta bölgesine geçti.

¹¹ Ferisiler gelip Yeşua’yla çekişmeye başladılar,

O'nu sınamak amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. ¹² Yeşua derin bir iç çekerek şöyle dedi: “Bu kuşak neden bir belirti istiyor? Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek.”

¹³ Onlardan ayrılıp yeniden tekneyle karşı yakaya geçti. ¹⁴ Öğrenciler ekme almayı unutmuşlardı. Teknede yanlarında yalnızca bir ekme vardı. ¹⁵ Onları, “Dikkat edin, Ferisiler'in mayasından ve Hirodes'in mayasından sakının” diyerek uyardı.

¹⁶ Onlar “Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor” diyerek kendi aralarında tartıştılar.

¹⁷ Bunu anlayan Yeşua, “Ekmeğiniz yok diye neden böyle tartışıyorsunuz? Hala fark etmiyor, anlamıyor musunuz? Yüreğiniz duyarsızlaştı mı? ¹⁸ Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde duymuyor musunuz? Unuttunuz mu? ¹⁹ Beş ekmeği beş bin kişiye paylaştırdığımda, artakalan kaç sepet dolusu yiyecek parçası topladınız?”

Yeşua'ya, “On iki” dediler.

²⁰ “Yedi ekmele dört bin kişiyi doyurduğumda, artakalan kaç sepet dolusu yiyecek parçası topladınız?”

O'na “Yedi” dediler.

²¹ Yeşua onlara, “Hala anlamıyor musunuz?” diye sordu.

²² Yeşua öğrencileriyle birlikte Beytsayda'ya geldi. O'na kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar. ²³ Yeşua körü elinden tutup köyün

dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koyduğunda, “Bir şey görüyor musun?” diye sordu.

²⁴ Adam başını kaldırıp şöyle dedi: “İnsanlar görüyorum. Onları yürüyen ağaçlar gibi görüyorum.”

²⁵ Sonra Yeşua yine ellerini onun gözlerinin üzerine koydu. Adam gözlerini açıp dikkatlice baktı, gözleri iyileşmişti ve artık her şeyi açık seçik görebiliyordu. ²⁶ Yeşua, “**Köye girme, köyde kimseye bir şey söyleme**” diyerek onu evine gönderdi.

²⁷ Yeşua, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi’nde bulunan köylere gitti. Yolda öğrencilerine, “**İnsanlar benim kim olduğumu söylüyor?**” diye sordu.

²⁸ O’na, “Vaftizci Yuhanna, bazıları Eliyah, bazıları da peygamberlerden biri” diyorlar.

²⁹ Onlara, “**Siz ne diyorsunuz, sizce ben kimim?**” diye sordu.

Petrus, “Sen Mesih’sin” diye yanıtladı.

³⁰ Yeşua bundan kimseye söz etmemeleri konusunda onları uyardı.

³¹ Onlara İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı. ³² Onlarla açıkça konuştu. Petrus O’nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. ³³ Ama Yeşua dönüp diğer öğrencilerine baktı; Petrus’u azarlayarak, “**Çekil önümden Şeytan! Çünkü düşüncelerin Tanrı’dan değil, insandandır**” dedi.

³⁴ Öğrencileri ile birlikte halkı da yanına çağırdı ve onlara şöyle dedi: “**Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmhını yüklenip beni**

izlesin. ³⁵ Hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek; ve kim benim ve Müjde uğruna hayatını kaybederse onu kurtaracaktır. ³⁶ Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da hayatını kaybederse, ne kazancı olur? ³⁷ İnsan kendi hayatına karşılık ne verebilir? ³⁸ Çünkü bu sadakatsiz ve günahkâr kuşağın ortasında benden ve sözlerimden kim utanırsa, İnsanoğlu da Babası'nın görkemi içinde kutsal melekleriyle birlikte geldiğinde ondan utanacaktır.”

9

¹ Yeşua onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan, Tanrı Krallığı'nın güçle geldiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var” dedi.

² Bundan altı gün sonra Yeşua, yanına yalnız Petrus, Yakov ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde Yeşua'nın görünüşü değişti. ³ Giysileri ışıltıyla bembeyaz parıldadı, yeryüzünde hiçbir çamaşırcının ağartamayacağı bir beyazlıktı bu. ⁴ Derken Eliyah ve Moşe öğrencilere göründü. Yeşua'yla konuşuyorlardı.

⁵ Petrus Yeşua'ya, “Öğretmenimiz, burada bulunmamız bizim için ne iyi oldu. Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Moşe'ye, biri Eliyah'a.” ⁶ Ne dediğini kendi de bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.

⁷ Derken bir bulut inip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur. O'nu dinleyin!” dedi.

⁸ Birden etraflarına baktıklarında, yanlarında yalnızca Yeşua'dan başka kimseyi göremediler.

⁹ Dağdan inerlerken, İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek bu gördüklerini kimseye anlatmamaları konusunda Yeşua onları uyardı.

¹⁰ Öğrenciler bu uyarıyı tuttular. “Ölümden dirilmenin” ne anlama geldiğini kendi aralarında tartışıp durdular.

¹¹ Yeşua’ya, “Yazıcılar neden Eliyah’ın önce gelmesi gerektiğini söylüyor?” diye sordular.

¹² Yeşua, “Evet” dedi. “Gerçekten önce Eliyah gelir ve her şeyi düzene koyar. Neden İnsanoğlu’na ilişkin çok acı çekmesi ve hor görülmesi gerektiği yazılmıştır? ¹³ Ama ben size Eliyah’ın geldiğini ve onun hakkında yazılmış olduğu gibi ona yapmadıklarını bırakmadıklarını söylüyorum.”

¹⁴ Diğer öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını ve bazı yazıcıların onlarla çekiştiğini gördü.

¹⁵ Toplananlar Yeşua’yı görünce çok şaşırdılar ve koşup O’nu selamladılar. ¹⁶ Yeşua yazıcılara, “Onlara ne soruyorsunuz?” diye sordu.

¹⁷ Kalabalıktan biri, “Öğretmenim, içinde dilsiz bir ruh bulunan oğlumu sana getirdim. ¹⁸ Onu nerede yakalarsa, yere çarpıyor. Ağzından köpükler geliyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Öğrencilerinden ruhu kovmalarını istedim, ama yapamadılar.”

¹⁹ Yeşua, “Ey imansız kuşak! Daha ne kadar sizlerle kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Onu bana getirin” dedi.

²⁰ Çocuğu Yeşua’ya getirdiler. Kötü ruh Yeşua’yı görür görmez çocuğu sarstı. Çocuk ağzından köpükler saçarak debelenmeye başladı.

21 Yeşua babasına, “Çocuk ne zamandan beri böyle?” diye sordu.

“Küçüklüğünden beri” diye yanıtladı. 22 “Kötü ruh onu öldürmek için birçok kez ateşe ve suya attı. Elinden bir şey gelirse, halimize acı, bize yardım et!” dedi.

23 Yeşua ona, “Eğer inanabilirsen, inanan biri için her şey mümkündür!” dedi.

24 Çocuğun babası hemen gözyaşlarıyla, “İman ediyorum. İnançsızlığımın üstesinden gelebilmeme yardım et!” diye feryat etti.

25 Yeşua kalabalığın koşuşarak geldiğini görünce, kötü ruhu azarlayarak, “Ey dilsiz ve sağır ruh, sana buyuruyorum, çocuğun içinden çık ve bir daha ona girme!” dedi.

26 Kötü ruh çığlık atarak ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi yığıldı. Birçoğu, “Öldü” dedi. 27 Ama Yeşua onu elinden tutup kaldırdı. Çocuk ayağa kalktı.

28 Yeşua eve geldiğinde öğrencileri özel olarak kendisine, “Biz neden onu kovamadık?” diye sordular. 29 Onlara, “Bu tür, dua ve oruç dışında hiçbir yolla çıkmaz” dedi.

30 Oradan ayrılıp Galile bölgesine geçiyorlardı. Yeşua bunu kimsenin bilmesini istemiyordu. 31 Çünkü öğrencilerine öğretiyordu. Onlara şöyle dedi: “İnsanoğlu insanların eline teslim edilecek ve O’nu öldürecekler, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.”

32 Ne var ki onlar bu sözü anlamadılar ama Yeşua’ya soru sormaya da çekindiler.

³³ Kafarnahum'a geldiler. Evdeyken Yeşua onlara, "Yolda kendi aranızda ne tartışıyordunuz?" diye sordu.

³⁴ Sustular, çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğu konusunda tartışmışlardı.

³⁵ Yeşua oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara, "Birinci olmak isteyen, hepinizin arasında sonuncu ve herkesin hizmetkârı olsun" dedi.

³⁶ Sonra küçük bir çocuğu alıp onların ortasına koydu. Onu kollarına alarak onlara şöyle dedi:

³⁷ "Benim adımla böyle bir çocuğu kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur."

³⁸ Yuhanna O'na, "Öğretmenim, bizi takip etmeyen birinin senin adınla iblisleri kovduğunu gördük, bizi izlemediği için ona engel olduk."

³⁹ Ama Yeşua, "Ona engel olmayın!" dedi. "Çünkü benim adımla büyük işler yapıp da hakkımda hemen kötü sözler söyleyebilecek kimse yoktur" dedi. ⁴⁰ "Çünkü bize karşı olmayan bizden yanadır.

⁴¹ Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için, sizlere bir bardak su veren ödüksüz kalmayacaktır. ⁴² Kim bana iman eden bu küçüklerden birini suça sürüklerse, boynuna büyük bir değirmen taşı bağlanıp denize atılması kendisi için daha iyidir. ⁴³ Eğer elin suç işlemene neden olursa, onu kes! Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme atılmadan iyidir. ⁴⁴ Orada onları yiyen kurtlar ölmez, ateşi de hiç sönmez. ⁴⁵ Eğer ayağın suç işlemene neden oluyorsa, onu kes! Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmadan iyidir. ⁴⁶ Orada onların kurtları ölmez,

ateş de hiç sözmez. ⁴⁷ Eğer gözün suç işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü Tanrı'nın Krallığı'na tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmadan iyidir. ⁴⁸ Oradaki kurtlar ölmez, ateş de hiç sönmez. ⁴⁹ Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. Her kurban tuzla tatlandırılacak. ⁵⁰ Tuz faydalıdır. Ama tuz tuzunu kaybederse, ona yeniden nasıl tuz tadı verilebilir? İçinizde tuz bulunsun ve birbirinizle esenlik içinde yaşayın.”

10

¹ Yeşua oradan kalkıp Yahudiye bölgesine ve Yarden Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklara geçti. Kalabalıklar yine çevresinde toplanmıştı ve her zaman olduğu gibi yine onlara öğretiyordu. ² Bazı Ferisiler yanına gelip O'nu sınamak için, “Bir erkeğin, karısını boşaması Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular.

³ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Moşe size ne buyurdu?”

⁴ Onlar, “Moşe, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin verdi” dediler.

⁵ Yeşua onlara, “Yüreğinizin katılığından dolayı bu buyruğu yazdı” dedi. ⁶ “Ne var ki, yaratılışın başlangıcında Tanrı onları erkek ve dişi olarak yarattı. ⁷ Bunun için adam babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacak. ⁸ İki tek beden olacak. Öyle ki onlar artık iki değil, tek beden olsunlar. ⁹ Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.”

¹⁰ Eve varınca öğrencileri bu konu üzerinde O'na yine sorular sordular.

11 Onlara şöyle dedi: “Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur. 12 Kadın da kocasını boşayıp bir başkasıyla evlenirse, zina etmiş olur.”

13 Bazı insanlar küçük çocukları Yeşua’ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Öğrencileri çocukları getirenlere çıkıştı. 14 Ama Yeşua bunu görünce öfkeleni. Onlara, “Bırakın çocuklar bana gelsin!” dedi. “Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı’nın Krallığı böylelerine aittir.

15 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı’nın Krallığı’nı bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu krallığa hiçbir şekilde giremeyecektir.”

16 Çocukları kollarına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.

17 Yeşua yola çıkarken biri koşup O’nun önünde diz çöktü ve “İyi Öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

18 Yeşua ona, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “Tanrı’dan başka kimse iyi değildir. 19 Buyrukları biliyorsun: ‘Öldürmeyeceksin’, ‘Zina etmeyeceksin’, ‘Çalmayacaksın’, ‘Yalan yere tanıklık etmeyeceksin’, ‘Kimsenin hakkını yemeyeceksin’, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin.’ ”

20 Adam O’na, “Öğretmenim, bütün bunları gençliğimden beri tutuyorum” dedi.

21 Yeşua ona sevgiyle bakarak, “Bir eksiğin var” dedi. “Git, neyin varsa sat, yoksullara dağıt; böylelikle cennette hazinen olur. Sonra da çarrahını yüklenerek beni takip et.”

22 Bu sözü duyunca adamın yüzü asıldı, kederli bir biçimde oradan uzaklaştı. Çünkü çok varlıklıydı.
23 Yeşua etrafına baktı ve öğrencilerine, “Zengin olanların Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar zor olacak!” dedi.

24 Öğrenciler O'nun bu sözlerine şaşırıldılar. Ama Yeşua yine, “Çocuklar, zenginliğe güvenenlerin Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar güçtür!

25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Krallığı'na girmesinden daha kolaydır.”

26 Öğrenciler hepten şaşırılmışlardı. Birbirlerine, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.

27 Yeşua onlara bakarak, “İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı için değil, çünkü Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

28 Petrus, “İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik” demeye başladı.

29-30 Yeşua, “Size doğrusunu söyleyeyim, benim ve Müjde'nin uğruna evini, erkek kardeşlerini, kız kardeşlerini, babasını, annesini, karısını, çocuklarını ya da toprağını bırakıp da şimdi, bu zamanda çekeceği sıkıntılarla birlikte yüz kat daha fazla eve, erkek kardeşe, kız kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. 31 Ancak birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak” dedi.

32 Yeruşalem'e çıkan yoldaydılar. Yeşua önlerinden gidiyordu. Öğrenciler şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler korkuyordu. Yeşua Onikiler'i yine bir kenara çekip başına gelecekleri onlara anlatmaya başladı: 33 “İşte, Yeruşalem'e gidiyoruz. İnsanoğlu

başkâhinlere ve yazıcılara teslim edilecek. O'nu ölüme mahkûm edecekler ve öteki ulusların eline teslim edecekler. ³⁴ O'nunla alay edecekler, üzerine tükürecekler, O'nu kırbaçlayıp sonra da öldürecekler. Üçüncü gün geçince dirilecek” dedi.

³⁵ Zebedi'nin oğulları Yakov'la Yuhanna O'na yaklaşp, “Öğretmenimiz, bizim yapmanı istediğimiz bir dileğimiz var” dediler.

³⁶ Yeşua onlara, “Sizin için ne yapmamı istersiniz?” dedi.

³⁷ O'na, “Yüceliğine kavuştuğunda birimiz sağında, ötekimiz solunda oturma lütfunu bize bağışla” dediler.

³⁸ Yeşua onlara, “Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içtiğim kâseden içebilir ve benim vaftiz olacağım vaftizle siz vaftiz olabilir misiniz?” dedi.

³⁹ O'na, “Olabiliriz” dediler.

Yeşua onlara, “Gerçekten benim içtiğim kâseden siz de içeceksiniz ve benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız. ⁴⁰ Ama sağımda ve solumda oturmanıza izin vermek bana düşmez. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.”

⁴¹ On öğrenci bunları duyunca, Yakov ve Yuhanna'ya kızmaya başladılar.

⁴² Yeşua onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenler ağırlıklarını hissettirirler. ⁴³ Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranıza üstün olmak isteyen, diğerlerinin hizmetkârı olsun. ⁴⁴ Aranızda birinci olmak isteyen hepinizin kölesi olsun. ⁴⁵ Çünkü İnsan oğlu da hizmet edilmeye değil,

hizmet etmeye ve yaşamını birçokları için fidye olarak vermeye geldi.”

⁴⁶ Eriha kentine geldiler. Yeşua, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla Eriha’dan çıkarken, Timay oğlu Bartimay adlı kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. ⁴⁷ Nasıralı Yeşua’nın oradan geçtiğini duyunca, “Ey David Oğlu Yeşua, halime acı!” diye haykırmaya başladı. ⁴⁸ Birçok kişi onu azarlayarak susturmaya çalıştıysa da o, “Ey David Oğlu, halime acı!” diyerek daha yüksek sesle bağırdı.

⁴⁹ Yeşua durdu, **“Onu çağırın”** dedi.

Kör adama seslenerek, “Sevin! Kalk seni çağırıyor!” dediler.

⁵⁰ Adam cüppesini üzerinden sıyırıp atarak ayağa fırladı. Yeşua’nın yanına geldi.

⁵¹ Yeşua ona, **“Senin için ne yapmamı istiyorsun?”** diye sordu. Kör adam O’na, “Rabbuni, yeniden göreyim” dedi.

⁵² Yeşua ona, **“Git, imanın seni kurtardı”** dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca Yeşua’nın peşinden gitti.

11

¹⁻² Yeruşalem’e yaklaştıklarında Zeytin Dağı’nın yamacındaki Beytfaci’ye ve Beytanya’ya ulaştılar. Yeşua iki öğrencisini görevlendirerek, **“Karşınızdaki köye gidin”** dedi, **“Oraya varır varmaz, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı bir sığa göreceksiniz. Onu çözüp bana getirin.** ³ Eğer biri size, ‘Bunu neden yapıyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Efendi için gereklidir, hemen onu buraya geri gönderecek’ dersiniz.”

4 Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısında bağlı bir sığa buldular ve onu çözdüler. 5 Orada duranlardan bazıları, “Sıpayı çözerek ne yapıyorsunuz?” diye sordular. 6 Öğrenciler Yeşua’nın kendilerine söylemiş olduğu sözlerin aynısını tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı.

7 Sıpayı Yeşua’ya getirip kendi giysilerini üzerine serdiler. Yeşua sıpayı bindi. 8 Birçok kişi giysilerini yola serdi, bazıları da ağaçlardan dallar kesip yola yaydı. 9 Önden gidenler ve ardından gelenler, “Hozana! Efendi’nin adıyla gelene övgüler olsun! 10 Atamız David’in yaklaşan krallığı kutlu olsun! En yücelerde Hozana!”

11 Yeşua Yerusaleml’deki tapınağa girdi. Her şeyi gözden geçirdi. Akşam vakti olduğundan Onikiler’le birlikte Beytanya’ya döndü.

12 Ertesi gün Beytanya’dan yola çıktıklarında Yeşua acıkmıştı. 13 Uzakta yapraklanmış bir incir ağacı gördü. Üzerinde belki bir şey bulurum diye yaklaştı. Ağaca vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi. 14 Yeşua ona, “**Bir daha kimse senden meyve yemesin!**” dedi. Öğrencileri bu sözü duydu.

15 Yerusaleml’e geldiler. Yeşua tapınağa girdi ve oradaki alıcı ve satıcıları dışarı attı. Para bozalarının masalarını, güvercin satanların sehpaalarını devirdi. 16 Yük taşıyan hiç kimsenin tapınaktan geçmesine izin vermedi. 17 Onlara öğretirken şöyle dedi: “**Benim evime bütün ulusların dua evi denecek’ diye yazılmamış mıdır? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!**”

18 Başkâhinlerle yazıcılar bu sözleri duyunca, O'nu nasıl yok edebileceklerinin yolunu araştırmaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretisine hayrandı.

19 Akşam olunca kentten ayrıldı. 20 Sabahleyin geçerken incir ağacının kökten kurumuş olduğunu gördüler. 21 Olayı hatırlayan Petrus, “Öğretmenimiz, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!” dedi.

22 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Tanrı’ya iman edin. 23 Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, ‘Yerinden kalk denize atıl’ derse ve yüreğinde kuşku duymadan, söylediklerinin gerçekleşmekte olduğuna inanırsa, söyledikleri gerçekleşecektir. 24 Bu nedenle size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın. Dilediğiniz yerine gelecektir. 25 Duaya başladığınız zaman, birine karşı bir kırgınlığınız varsa onu bağışlayın ki, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın. 26 Ama siz bağışlamazsanız, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.”

27 Yine Yeruşalem’e geldiler. Yeşua tapınakta dolaşırken, başkâhinler, yazıcılar ve ileri gelenler O’na geldiler. 28 O’na, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Ya da sana bunları yapma yetkisini sana kim verdi?” diye sordular.

29 Yeşua onlara, “Size bir soru soracağım. Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeyim” dedi. 30 “Yuhanna’nın vaftizi gökten mi, yoksa insanlardan mı? Bana yanıt verin.”

31 Kendi aralarında şöyle tartışmaya başladılar: “‘Gökten’ dersek, ‘Öyleyse ona

neden inanmadınız?’ diyecek. ³² ‘İnsanlardan’ dersek...’ ” Halktan korkuyorlardı. Çünkü herkes Yuhanna’yı gerçekten peygamber olarak görüyordu. ³³ Yeşua’ya, “Bilmiyoruz” dediler.

Yeşua onlara, “Öyleyse ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi.

12

¹ Yeşua onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. “Adamın biri bağ dikti, etrafını çitle çevirdi, üzüm sıkmak için çukur kazdı. Bir de bekçi kulesi yaptı. Orasını bağcılara kiralayarak başka bir ülkeye gitti.

² Zamanı gelince bağın ürününden payına düşeni almak için bağcılara bir hizmetkârını gönderdi. ³ Kiracılar onu yakalayıp, hırpaladılar ve eli boş gönderdiler. ⁴ Bağ sahibi yine onlara başka bir hizmetkârını gönderdi. Onu da taşladılar, başından yaraladılar, aşağılayarak gönderdiler. ⁵ Yine başka birini gönderdi. Onu öldürdüler. Bunun gibi daha birçok kişi gönderdi, kimini dövdüler kimini öldürdüler. ⁶ Adamın yanında tek biri, sevgili oğlu kaldı. ‘Oğluma saygı duyarlar’ düşüncesiyle en son onu gönderdi. ⁷ Ama bağcılar kendi aralarında, ‘Mirasçı budur’ dediler. ‘Gelin onu öldürelim, mirasına konalım.’ ⁸ Böylece onu yakalayıp öldürdüler ve bağın dışına attılar. ⁹ Buna göre bağın sahibi ne yapacak? Gelip kiracıları yok edecek ve bağı başkalarına verecek. ¹⁰ Şu Kutsal Yazı’yı okumadınız mı?

‘Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.

¹¹ Bu Efendi’nin işidir, Gözümüzde harika bir iş!’ ”

12 Yeşua'yı tutuklamak istedilerse de halktan korktular. Çünkü bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlamışlardı. Bunun üzerine O'nu bırakıp gittiler. 13 Sonra Yeşua'yı kendi sözüyle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler'den ve Hiroses yanlılarından bazı kişileri O'na gönderdiler. 14 Bu kişiler gelip Yeşua'ya, “Öğretmenimiz, senin dürüst biri olduğunu biliyoruz, kimseden çekinmediğini, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı sözünü doğrulukla öğrettiğini biliyoruz. Sezar'a vergi vermek Yasa'ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?”

15 Yeşua onların ikiyüzlülüğün bildiğinden, “**Beni neden sınıyorsunuz? Bana bir dinar getirin**” dedi.

16 Parayı getirdiler.

Onlara, “**Bu resim ve yazı kimin?**” dedi. O'na, “Sezar'ın” dediler.

17 Yeşua onlara, “**Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin**” diye yanıtladı.

Yeşua'nın sözlerini şaşkınlık içinde karşıladılar.

18 Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen bazı Sadukiler Yeşua'ya geldiler. O'na şunu sordular: 19 “Öğretmenimiz, Moşe bize şöyle buyurmuştur: ‘Bir adam ölür, arkasında bir dul eş bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi kadınla evlensin ve soyunu sürdürsün.’ 20 Yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. 21 İkincisi de aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsünün de durumu aynı oldu. 22 Yedisi de çocuksuz öldü. Son olarak kadın da öldü.

²³ Diriliş günü, ölümden dirildiklerinde kadın onlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onu kendisine eş olarak aldı.”

²⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Yanılmanızın nedeni, Kutsal Yazılar’ı ve Tanrı’nın gücünü bilmemeniz değil mi? ²⁵ İnsanlar ölümden dirilince ne evlenirler ne de evlendirilirler, gökteki melekler gibidirler.

²⁶ Ölüler ve diriliş hakkında, Moşe’nin Kitabı’nda, yanan çalıyla ilgili bölümde Tanrı’nın, ‘Ben Avraham’ın Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakov’un Tanrısı’yım’ dediğini okumadınız mı? ²⁷ Tanrı ölülerin değil, yaşayanların Tanrısı’dır. Bu nedenle siz fena halde yanılıyorsunuz.”

²⁸ Bu tartışmaları dinleyen ve Yeşua’nın onlara yerinde yanıt verdiğini gören bir yazıcı yaklaşp O’na, “Buyrukların en büyüğü hangisidir?” diye sordu.

²⁹ Yeşua şöyle yanıt verdi: “En büyüğü, ‘Dinle, ey İsrail, Tanrımız Efendi, tek Efendi’dir: ³⁰ Tanrın Efendi’ni bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.’ İlki budur. ³¹ İkincisi de şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ Bunlardan daha büyük bir buyruk yoktur.”

³² Yazıcı O’na, “İyi söyledin öğretmenim” dedi. “‘Tanrı tektir ve O’ndan başkası yoktur’ demekle doğruyu söyledin. ³³ İnsanın Tanrı’yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla, bütün canı ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendisi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.”

³⁴ Yeşua onun bilgece yanıt verdiğini görünce, “Sen Tanrı'nın Krallığı'ndan uzak değilsin” dedi.

Ondan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi. ³⁵ Yeşua tapınakta öğretirken şunu sordu: “Nasıl oluyor da yazıcılar, Mesih'in David'in oğlu olduğunu söylüyorlar? ³⁶ Çünkü David'in kendisi Kutsal Ruh'un esinlemesiyle şöyle demişti:

‘Efendi Efendim’e dedi ki,

Düşmanlarını ayaklarının altına basamak yapıncaya dek, sağımda otur.’

³⁷ Öyleyse David'in kendisi O'na Efendi diye sesleniyorsa, O nasıl David'in Oğlu olabilir?”

Oradaki büyük kalabalık Yeşua'yı beğeniyle dinliyordu. ³⁸⁻³⁹ Yeşua öğretirken şunları söyledi:

“Uzun kaftanlar içinde gezmekten, çarşıda, meydanlarda saygıyla selamlanmaktan, havralarda en iyi yerlere, ziyafetlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan yazıcılardan sakının. ⁴⁰ Dulların mallarına konup yiyip bitiren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin yargılanması daha ağır olacaktır.”

⁴¹ Yeşua tapındaki bağış kutusunun karşısında oturmuş, kutulara bağış atan halkı izliyordu. Zengin olan birçok kişi kutuya bol para attı.

⁴² Bu arada yoksul bir dul kadın geldi ve birkaç kuruş değerinde iki küçük bakır para attı. ⁴³ Yeşua öğrencilerini yanına çağırarak, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Bu yoksul dul kadın herkesten çok para verdi. ⁴⁴ Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı verdiler. Oysa bu kadın, yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa, her şeyini verdi.”

13

¹ Tapınaktan ayrılırken öğrencilerinden biri O'na, "Öğretmenim, şu güzel taşlara, şu güzel yapılara bak!" dedi.

² Yeşua ona, "Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak" dedi.

³ Yeşua tapınağın karşısındaki Zeytin Dağı'nda otururken Petrus, Yakov, Yuhanna ve Andreas O'na özel olarak şunu sordular: ⁴ "Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak? Bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?"

⁵ Yeşua onlara şöyle dedi: "Dikkat edin, kimse sizi kandırmasın. ⁶ Çünkü birçokları, 'O benim!' diyerek benim adımla gelecek ve birçoklarını saptıracaklar."

⁷ "Savaş haberleri, savaş söylentileri duyduğunuzda telaşlanmayın. Bunların olması gerekiyor, ama bu henüz son demek değildir.

⁸ Çünkü ulus ulusa karşı, devlet devlete karşı ayaklanacak. Çeşitli yerlerde depremler olacak. Kıtliklar ve sıkıntılar olacak. Bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır. ⁹ Kendinize dikkat edin! Çünkü sizi mahkemelere verecekler. Havralarda dövecekler. Benim adım uğruna, onlara tanıklık etmek üzere valilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız. ¹⁰ Öncelikle Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir. ¹¹ Sizi tutuklayıp sorguya çektiklerinde, 'Ne söyleyeceğiz?' diye önceden kaygılanmayın. O saatte size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak."

12 “Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onların öldürülmesine neden olacak. 13 Adıma olan sadakatinizden ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 14 Yıkıcı iğrenç şeyin bulunmaması gereken yerde olduğunu gördüğünüzde, -okuyan bunu anlasın-Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. 15 Damda olan evinden bir şey almak için inip içeri girmesin. 16 Tarlada olan, ceketini almak için geri dönmessin. 17 Ama o günlerde gebe olan ve çocuk emzirenlerin vay haline! 18 Dua edin ki kaçışınız kışa denk gelmesin. 19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı yaratılışının başlangıcından beri böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. 20 Efendi o günleri kısaltmamış olsaydı, hiçbir insan kurtulamazdı. Ama Efendi kendi seçtiği, seçilmişleri uğruna o günleri kısaltmıştır. 21 O zaman biri size, ‘Bakın, Mesih burada!’ veya ‘İşte şurada!’ derse, buna inanmayın. 22 Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak. Öyle ki, belirtileriyle ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar. 23 İşte bakın! Size her şeyi önceden söylüyorum.

24 Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, ‘Güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak. 25 Yıldızlar gökten düşecek ve gökteki güçler sarsılacak. 26 O zaman İnsanoğlu’nun bulutlar içinde büyük bir güç ve görkemle geldiğini görecekler. 27 Sonra meleklerini gönderecek ve seçilmişlerini, yerin bir ucundan göğün öbür ucuna dek, yeryüzünün dört bucağından toplayacak.”

28 “Şimdi incir ağacından ders alın. Dalı filizlenip, yaprakları yeşerince, yaz mevsiminin yakın olduğunu bilirsiniz. 29 Bunun gibi, siz de, bu şeylerin olup bittiğini gördüğünüzde, bilin ki, Tanrı'nın Krallığı yakındır, kapıdadır. 30 Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak bütün bunlar olana dek ortadan kalkmayacak. 31 Gök ve yer gelip geçecek, ama benim sözlerim yerinde duracaktır. 32 Ama o günü ve o saati ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir, yalnızca Baba bilir. 33 Gözetleyin, uyanık kalarak dua edin. Çünkü o vaktin ne zaman geleceğini bilemezsiniz.”

34 “Bu, başka bir ülkeye gitmek için yola çıkan adamın durumuna benzer. Eviden ayrılırken hizmetkârlarına yetki ve görev verir, kapıdaki bekçiye uyanık kalmasını söyler. 35 Bu nedenle, uyanık kalın. Çünkü evin efendisinin, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğü zaman mı, yoksa sabah mı, ne zaman geleceğini bilemezsiniz. 36 Ansızın gelip sizi uyurken bulmasın. 37 Sizlere söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!”

14

1 Pesah ve Mayasız Ekmek Bayramı'ndan iki gün önceydi. Başkâhinlerle yazıcılar Yeşua'yı hileyle nasıl tutuklayıp öldürmenin bir yolunu araştırıyorlardı. 2 “Bu iş bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşa çıkabilir” diyorlardı.

3 Yeşua Beytanya'da cüzamlı Simon'un evindeydi. Sofrada otururken, bir kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırdı ve yağı Yeşua'nın başına döktü. 4 Ama içlerinden bazıları, “Bu yağ neden

böyle boş yere harcanıyor? ⁵ Üç yüz dinardan fazlaya satılıp parası yoksullara dağıtılabilirdi” diyerek kadına karşı homurdanmaya başladılar.

⁶ Ama Yeşua, “Kadını rahat bırakın. Neden onu rahatsız ediyorsunuz? Benim için güzel bir şey yaptı. ⁷ Yoksullar her zaman yanınızdadır, dilediğiniz zaman onlara iyilik yapabilirsiniz; ama ben her zaman sizinle olmayacağım. ⁸ O elinden geleni yaptı. Beni gömülmeye hazırlamak için bedenimi şimdiden meshetti. ⁹ Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacaktır.”

¹⁰ O sırada Onikiler’den biri olan Yahuda İskariot, Yeşua’yı ele vermek için başkâhinlerin yanına gitti. ¹¹ Onlar bunu duyunca sevindiler. Yahuda’ya para verme vaadinde bulundular. O da Yeşua’yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

¹² Pesah kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı’nın ilk gününde, öğrencileri Yeşua’ya, “Pesah yemeğini yemek için nereye gidip hazırlık yapmamızı istiyorsun?” diye sordular.

¹³ Öğrencilerinden ikisini görevlendirerek, “Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Onu takip edin. ¹⁴ Girdiği evin sahibine, ‘Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Pesah yemeğini yiyeceğim misafir odası nerede?’ diye soruyor deyin. ¹⁵ Ev sahibi size üst katta döşenmiş geniş bir oda gösterecek. İşte orada bizim için yemeği hazırlayın.”

¹⁶ Öğrencileri çıkıp kente gittiler ve orada her şeyi onlara söylediği gibi yerli yerinde buldular.

Pesah yemeğini hazırladılar.

¹⁷ Akşam olunca Yeşua Onikiler'le birlikte geldi.
¹⁸ Hep bir arada oturmuş yemek yerlerken Yeşua, “Size doğrusunu söyleyeyim, benimle yemek yiyen sizden biri bana ihanet edecek” dedi.

¹⁹ Öğrenciler üzüntü içinde ardı ardına O'na, “Beni demek istemedin değil mi Efendimiz?” diye sormaya başladılar.

²⁰ Yeşua onlara, “Onikiler'den biridir, ekmeği benimle birlikte tabağa daldırandır” dedi.
²¹ “İnsanoğlu kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.”

²² Yemek sırasında Yeşua eline ekmeği alıp kutladı. Sonra bölüp öğrencilerine verdi. “Alın, yiyin. Bu benim bedenimdir” dedi.

²³ Ardından bir kâse aldı. Şükrettikten sonra öğrencilerine verdi. Hepsi ondan içti. ²⁴ Onlara, “Bu, birçokları uğruna dökülen antlaşma kanıdır.

²⁵ Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Kralığı'nda yeniden içeceğim o güne dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.”

²⁶ Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.

²⁷ Sonra Yeşua onlara, “Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip düşeceksiniz. Çünkü ‘Çobanı vuracağım ve koyunlar dağılacak’ diye yazılmıştır.
²⁸ Ama ölümden dirildikten sonra sizden önce Galile'de olacağım.”

²⁹ Ama Petrus O'na, “Herkes tökezleyip düşse bile ben düşmem” dedi.

³⁰ Yeşua ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün, hatta bu gece, horoz iki kere ötmeden önce sen beni üç kere inkâr edeceksin” dedi.

³¹ Ama Petrus daha da üsteleyerek, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmeyeceğim” dedi. Hepsi aynı şeyi söyledi.

³² Getsemani adlı bir yere geldiler. Öğrencilerine, “Ben dua ederken siz burada oturun” dedi.

³³ Petrus’u, Yakov’u ve Yuhanna’yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başladı.

³⁴ Onlara şöyle dedi: “Canım kederli, ölesiye kederli. Burada bekleyin, uyanık durun.”

³⁵ Biraz ilerledi ve yere kapandı. Eğer mümkünse o saatin kendisinden uzaklaştırılması için dua etti.

³⁶ “Abba, Baba, senin için her şey mümkün” dedi. “Lütfen bu kaseyi benden uzaklaştır. Ancak benim arzum değil, senin arzun gerçekleşsin.”

³⁷ Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus’a, “Simon, uyuyor musun? Bir saat olsun uyanık kalamadın mı? ³⁸ Uyanık kalıp dua edin ki ayartılmayasınız. Ruh gerçekten isteklidir, fakat beden zayıftır.”

³⁹ Yine uzaklaştı ve aynı sözlerle dua etti. ⁴⁰ Geri döndüğünde yine onları uyurken buldu. Çünkü göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. O’na ne yanıt vereceklerini bilemediler. ⁴¹ Üçüncü kez geri gelip onlara, “Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?”

dedi. “Yeter, artık vakit geldi. İşte, İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor. ⁴² Kalkın! Haydi gidelim. Bakın bana ihanet eden yaklaşıyor.”

43 Hemen, o anda Yeşua daha sözünü bitirmeden, Onikiler'den biri olan Yahuda çıkageldi. Onunla birlikte başkâhinler, yazıcılar ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. 44 Yeşua'ya ihanet eden Yahuda, "Ben kimi öpersem, Yeşua O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alın ve götürün" diye onlarla anlaşmıştı. 45 Yahuda gelir gelmez, hiç duraksamadan Yeşua'nın yanına yaklaştı. "Öğretmenim!" diyerek O'nu öptü. 46 Bunun üzerine Yeşua'yı yakalayıp tutukladılar. 47 Ama yanında duranlardan biri kılıcını çekti ve başkâhinin uşağının kulağını vurduğu gibi kesti.

48 Yeşua onlara, "Neden bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? 49 Her gün tapınakta aranızda öğreliyordum ve beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu."

50 Bunun üzerine hepsi O'nu bırakıp kaçtı. 51 Çıplak bedenine keten bir bez sarınmış bir genç Yeşua'yı takip ediyordu. Onu yakaladılar.

52 Ama o keten bezden sıyrılıp çıplak olarak onlardan kaçtı. 53 Yeşua'yı başkâhinin yanına götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve yazıcılar orada toplanmıştı.

54 Petrus, Yeşua'yı başkâhinin avlusuna gelinceye dek O'nu uzaktan takip etti. Nöbetçilerle birlikte oturup ateşin önünde ısınmaya başladı. 55 Şimdi başkâhinler ve bütün kurul, Yeşua'yı öldürmek için O'na karşı tanık aradılar ve bulamadılar. 56 Çünkü birçok kişi O'na karşı yalancı tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı. 57 Bunun üzerine

bazıları ayağa kalkıp O'na karşı yalancı tanıklık ettiler. ⁵⁸ “O'nun, ‘Elle yapılan bu tapınağı yıkacağım ve üç gün içinde elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım’ dediğini duyduk” dediler. ⁵⁹ Buna rağmen tanıklıkları birbirini tutmadı.

⁶⁰ Başkâhin ayağa kalkıp ortada durdu ve Yeşua'ya, “Tüm bu suçlamalara karşın neden susuyorsun? Bunların sana karşı ettiği tanıklıklar nedir böyle?” diye sordu. ⁶¹ Yeşua tek bir söz etmedi. Başkâhin yine O'na, “Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?” diye sordu.

⁶² Yeşua, **“Benim” dedi. “İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.”**

⁶³ Başkâhin giysilerini yırtarak, “Artık bundan böyle tanıklara ne ihtiyaç var? ⁶⁴ Küfürü duyduunuz! Yargınız nedir?” Hepsi Yeşua'nın ölüm cezasına çarptırılması gerektiğine karar verdi. ⁶⁵ Bazıları üzerine tükürmeye başladı. Yüzünü kapatarak yumrukladılar. “Peygamberlikte bulun bakalım!” dediler. Görevliler O'nu tokatladılar.

⁶⁶ Petrus aşağıdaki avludayken, başkâhinin hizmetçilerinden biri geldi. ⁶⁷ Petrus'un ısındığını görünce ona dikkatlice baktı ve, “Sen de Nasıralı Yeşua'yla birlikteydin!” dedi.

⁶⁸ Ama o bunu inkâr ederek, “Neden söz ettiğini bilmiyorum ve seni anlamıyorum” dedi. Dış kapıya çıktı ve horoz öttü.

⁶⁹ Hizmetçi kız Petrus'u görünce orada duranlara tekrar, “Bu onlardan biri” demeye başladı. ⁷⁰ Petrus yine inkâr etti. Kısa bir süre sonra orada duranlar Petrus'a, “Sen gerçekten onlardan

birisinin. Galileli'sin çünkü konuşman seni ele veriyor" dediler. ⁷¹ Ama Petrus kendi üzerine lanet okuyup, "O adamı tanımıyorum" diyerek yemin etti. ⁷² O sırada horoz ikinci kez öttü. Petrus, Yeşua'nın kendisine, "**Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin**" dediğini hatırladı. Bunun üzerine hüngür hüngür ağlamaya başladı.

15

¹ Sabahleyin ortalık aydınlanır aydınlanmaz başkâhinler, ileri gelenler, yazıcılar ve bütün kurul bir danışma toplantısı düzenledi. Yeşua'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler. ² Pilatus O'na, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu.

"**Söylediğin gibidir**" diye yanıt verdi.

³ Başkâhinler O'nu birçok şeyle suçladılar. ⁴ Pilatus O'na yeniden sordu, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Bak, seni birçok konuda suçluyorlar!" dedi.

⁵ Ama Yeşua artık yanıt vermedi. Pilatus buna çok şaşıtı.

⁶ Pilatus, her bayramda kendisinden istedikleri bir tutukluyu salıverirdi. ⁷ Barabba adında biri vardı, ayaklanma sırasında adam öldürmüş isyancılara bağlı bir adamdı. ⁸ Halk, validen her zamanki gibi kendileri için birinin salıverilmesini istedi. ⁹ Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?" dedi. ¹⁰ Çünkü başkâhinlerin O'nu çekememezlikten ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. ¹¹ Ama başkâhinler, O'nun yerine Barabba'nın salıverilmesi için halkı kışkırttılar. ¹² Pilatus yine onlara, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz kişiyi ne yapayım?" diye sordu.

13 Tekrar “Onu çarmıha ger!” diye bağırdılar.

14 Pilatus onlara, “Neden, O ne kötülük yaptı ki?” dedi.

Onlar ise seslerini daha da yükselterek, “O’nu çarmıha ger!” diyerek bağıştılar.

15 Kalabalığı memnun etmek isteyen Pilatus, Barabba’yı onlar için salıverdi. Yeşua’yı kırbaçlattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti. 16 Askerler O’nu Pretorium denilen vali konağının içine götürdüler. Tüm taburu da orada topladılar. 17 O’na mor bir giysi giydirdiler. Dikenlerden bir taç örüp başına taktılar. 18 O’nu, “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyerek selamladılar. 19 Başına bir kamışla vurup, O’na tükürdüler. Diz çöküp önünde eğildiler. 20 O’nunla bu şekilde alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler. O’nu çarmıha germek üzere dışarı çıkardılar. 21 Kırdan dönen Simon adında Kireneli bir adam geçiyordu. İskender ve Rufus’un babası olan bu adama, Yeşua’nın çarmıhını zorla taşıttılar. 22 Yeşua’yı Golgota, yani “Kafatası” anlamına gelen yere götürdüler. 23 O’na mürle karıştırılmış şarap vermek istediler, ama içmedi.

24 Yeşua’yı çarmıha gerdiler. Kime ne düşecek diye giysilerini kendi aralarında paylaşmak için kura çektiler. 25 O’nu çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. 26 Üzerindeki suç yaftasında, “YAHUDİLER’İN KRALI” yazılıydı. 27 O’nunla birlikte biri sağında biri solunda duran iki haydudu da çarmıha gerdiler. 28 Böylece “O,

suçlularla bir tutuldu” diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu.

²⁹ Oradan geçenler başlarını sallayarak Yeşua’yı aşağılıyorlardı! O’na, “Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? ³⁰ Çarmıhtan aşağıya in de kendini kurtar!” diyorlardı.

³¹ Aynı şekilde, yazıcılarla başkâhinler de O’nunla alay ederek kendi aralarında, “Başkalarını kurtardı. Kendini kurtaramıyor” diyorlardı.

³² “İsrael’in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan aşağı insin de, görüp inanalım.” O’nunla birlikte çarmıha gerilmiş olanlar da O’na hakaret ettiler.

³³ Öğleyin on ikiden üçe dek tüm ülkeyi karanlık kapladı. ³⁴ Saat üçte Yeşua yüksek sesle, “**Elohi, Elohi, lama şevaktani?**” yani, “**Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?**” diye haykırdı.

³⁵ Yanında duranlardan bazıları bunu duyunca, “Bakın, Eliyah’ı çağırıyor” dediler.

³⁶ Biri koşup bir sünger ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak Yeşua’ya içirdi. “Durun bakalım, Eliyah gelip O’nu aşağı indirecek mi?” dedi.

³⁷ Yeşua yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti. ³⁸ O anda tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtılarak ikiye bölündü. ³⁹ Karşısında duran yüzbaşı O’nun böyle haykırarak son nefesini verdiğini görünce, “Gerçekten bu adam Tanrı’nın Oğlu’du!” dedi.

⁴⁰ Olup bitenleri uzaktan izleyen kadınlar vardı. Magdalalı Mariyam, küçük Yakov’un ve Yose’nin annesi Mariyam ve Salome bunların arasındaydı.

⁴¹ Yeşua Galile’deyken O’nun peşinden gitmişler

ve kendisine hizmet etmişlerdi. Bunların dışında Yeşua'yla birlikte Yerusaleml'e gelen daha birçok kadın vardı.

⁴² Akşam oluyordu. O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki gündü. ⁴³ Tanrı'nın Kralığı'nı umutla bekleyen ve Yüksek Kurul'un saygın bir üyesi olan Aramatyalı Yosef geldi. Yosef cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı. On dan Yeşua'nın cesedini istedi. ⁴⁴ Pilatus Yeşua'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşırdı. Yüzbaşıyı çağırıp, "Yeşua öleli çok oldu mu?" diye sordu. ⁴⁵ Yüzbaşidan durumu öğrendikten sonra cesedi Yosef'e verdi. ⁴⁶ Yosef keten bir bez satın aldı. Yeşua'nın cesedini çarımhtan aşağı indirip keten beze sardı. Cesedi kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Mezarın girişine bir taş yuvarladı.

⁴⁷ Magdalalı Mariyam ve Yose'nin annesi Mariyam O'nun konulduğu yeri gördüler.

16

¹ Şabat Günü sona erince, Magdalalı Mariyam, Yakov'un annesi Mariyam ve Salome, gidip Yeşua'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. ² Haftanın ilk günü çok erkenden, güneş doğarken mezara geldiler. ³ Aralarında, "Mezarın giriş kapısındaki taşı bizim için kim yuvarlayacak?" diyorlardı. ⁴ Yukarıya baktıklarında o koca taşın yuvarlanmış olduğunu gördüler.

⁵ Mezara girdiklerinde, sağ tarafta beyaz bir kaftan giymiş genç bir adamın oturduğunu gördüler. Kadınlar şaşkınlık içinde kaldılar. ⁶ Genç adam onlara, "Şaşırmayın. Çarımha gerilmiş olan

Nasıralı Yeşua'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada değil. İşte O'nu yatırdıkları yer! ⁷ Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'O sizden önce Galile'ye gidiyor. Size bildirdiği gibi O'nu orada göreceksiniz.'

⁸ Kadınlar mezardan çıkıp koşarak oradan uzaklaştılar. Çünkü korkuya kapılmışlardı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler. ⁹ Yeşua haftanın ilk gününün sabahı dirilince, ilk olarak kendisinden yedi iblis kovmuş olduğu Magdalalı Mariyam'a görüldü. ¹⁰ Mariyam gidip Yeşua'nın yas tutup ağlayan öğrencilerine haberi verdi. ¹¹ Yeşua'nın yaşadığını ve Mariyam'a görüldüğünü duymalarına rağmen inanmadılar.

¹² Bu olayların ardından, Yeşua kent dışında kırlarda yürümekte olan iki öğrencisine değişik bir biçimde görüldü. ¹³ Gidip diğerlerine haber verdiler. Onlara da inanmadılar.

¹⁴ Yeşua bundan sonra, sofrada otururken, Onbirler'e görüldü. Onları imansızlıkları ve yüreklerinin katılığından dolayı azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı. ¹⁵ Yeşua onlara şöyle dedi: **"Tüm dünyaya gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun. ¹⁶ İman edip vaftiz olan kurtulacak; iman etmeyen ise hüküm giyecek. ¹⁷ İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla iblisleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar. ¹⁸ Yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, bu onlara hiçbir şekilde zarar vermeyecek. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."**

¹⁹ Efendi Yeşua, onlarla konuştuktan sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağına oturdu. ²⁰ Öğrencileri de gidip sözü her yerde yaydılar. Efendi onlarla birlikte çalışıyor ve belirtilerle sözünü doğruluyordu. Amin.

Yeni Türkçe Kutsal Kitap Çevirisi (YTC) The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

Copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 30 Apr 2024 from source files dated 30 Apr 2024

19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5